

Sygn. akt II Ka 333/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce w składzie:

Przewodniczący: SSO Michał Pieńkowski

Protokolant: Marlena Achcińska

przy udziale oskarżyciela posiłkowego –Burmistrza Miasta i Gminy C.

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2013 r.

sprawy: **R. B.** obwinionego o czyny z art. 119 § 2k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Przasnyszu z dnia 17 września 2013 roku

sygn. II W 272/13

orzeka:

- uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Przasnyszu do ponownego rozpoznania,

Sygn. akt II Ka 333/13

UZASADNIENIE

Komenda Miejska Policji w P. oskarżyła R. B. o to, że: w dniu 24 listopada 2012 roku na terenie garażu Ochotniczej Straży Pożarnej w C. ul. (...) woj. (...) usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego, w ten sposób, że przy użyciu wężyka, który włożył do zbiornika paliwa samochodu ciężarowego marki S. (...) o nr rej. (...) upuścił z niego do metalowego kanistra olej napędowy w ilości około 20 litrów o wartości 110 złotych na szkodę Urzędu Miasta i Gminy w C. lecz z niewyjaśnionych przyczyn celu tego nie zrealizował,

to jest o czyn z art. 119 § 2 k.w.

Sąd Rejonowy w Przasnyszu wyrokiem z dnia 17 września 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. II W 272/13 uniewinnił obwinionego R. B. od popełnienia zarzuconego mu czynu oraz zasądził na jego rzecz od Skarbu Państwa kwotę 189 złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, który zarzucił wyrokowi:

- błąd w ustaleniach stanu faktycznego przyjętego za podstawę wydania zaskarżonego orzeczenia mający istotny wpływ na treść wydanego wyroku, tj. przyjęcie przez Sąd, że obwiniony jest niewinny, podczas gdy materiał dowodowy zebrany w postępowaniu, w szczególności film pochodzący z kamer umieszczonych w garażu Ochotniczej Straży Pożarnej w C. wskazuje, że obwiniony usiłował dokonać kradzieży oleju napędowego z samochodu strażackiego.

W konkluzji pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego okazała się zasadna i skutkowałą uchycieniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Przasnyszu.

W pierwszej kolejności podnieść należy, iż Sąd I instancji w zasadzie nie odniósł się do dwóch głównych dowodów mających obciążać obwinionego R. B., a mianowicie nagrania z kamery zamontowanej przez świadka T. w garażu Ochotniczej Straży Pożarnej w C. oraz protokołu oględzin płyty CD z nagraniem rozmową pomiędzy obwinionym, a świadkiem S. T.. Jak wynika zaś z protokołu rozprawy z dnia 13 września 2013 r. Sąd Rejonowy w Przasnyszu nawet nie odtworzył nagrania z kamery znajdującego się w aktach sprawy poprzestając na ujawnieniu tego nagrania bez odczytywania w trybie art. 76 § 1 i 2 k.p.w. Takie postępowanie Sądu Rejonowego, który nie przeprowadził zasadniczego dowodu – odtworzenia i bezpośredniego zapoznania się z nagraniem mającym przecież obrazować przedmiotowe zachowanie obwinionego R. B. jest niezrozumiałe. W ocenie Sądu Okręgowego bez bezpośredniego przeprowadzenia powyższego dowodu nie da się prawidłowo ustalić stanu faktycznego w sprawie. Sąd Rejonowy nie dokonując bowiem odtworzenia nagrania nie był w stanie prawidłowo ocenić zachowania obwinionego. Słuszny zatem jest zarzut apelującego co do tego, iż Sąd I Instancji nie zapoznał się z zarejestrowanym zachowaniem obwinionego R. B., które w jego ocenie było nerwowe i nie wskazujące na wykonywanie czynności przygotowujących samochód do naprawy.

Sąd Rejonowy uznając za w pełni wiarygodną wersję podaną przez obwinionego nie odniósł się do zasadniczych kwestii jakie wymagały wyjaśnienia przed wydaniem merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie. Nie wyjaśniono mianowicie dlaczego obwiniony, który miał się dowiedzieć, iż kolega nie może mu pomóc w rzekomej naprawie samochodu nie wlał z powrotem spuszczonego paliwa. Samochód bojowy w każdej chwili powinien być bowiem przygotowany do użycia, a pozostawienie go na kilka dni bez paliwa i bez powiadomienia o tym położonych było co najmniej dziwne, a jak wynika z dokumentów dołączonych do apelacji również sprzeczne z zarządzeniem Burmistrza Miasta i Gminy C.. Sąd Rejonowy w Przasnyszu uznając, iż przeprowadzony w sprawie eksperyment procesowy potwierdził wersję obwinionego, iż dokonywał on naprawy samochodu w żaden sposób nie odniósł się do tego, iż obwiniony nie był w stanie wskazać, na której z rurek znajdowało się sitko, które rzekomo uległo zabrudzeniu i które obwiniony R. B. sam osobiście miał czyścić.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy poza dowodami osobowymi powinien zapoznać się przede wszystkim z nagraniem z kamery jak również stenogramem z rozmowy pomiędzy obwinionym R. B., a świadkiem S. T. i dowody te w sposób wnikliwy ocenić. Sąd powinien wyjaśnić dlaczego po wykonanej rzekomo naprawie w czasie rozmowy ze S. T. obwiniony o niej w ogóle nie wspomina, podając za to, iż tego dnia nie spuszczał paliwa ze S. lecz ze swojego samochodu, później zaś podaje, że nawet jak spuścił to do innego samochodu i nikt mu nic nie udowodni. Treść tej rozmowy w sposób oczywisty przeczy bowiem wersji prezentowanej przez obwinionego czego w ogóle Sąd Rejonowy nie zauważył.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Przasnyszu do ponownego rozpoznania.